

AUTHOR _____

NO. 5736

TITLE _____

שנת ה'תש"ל 730

RR _____

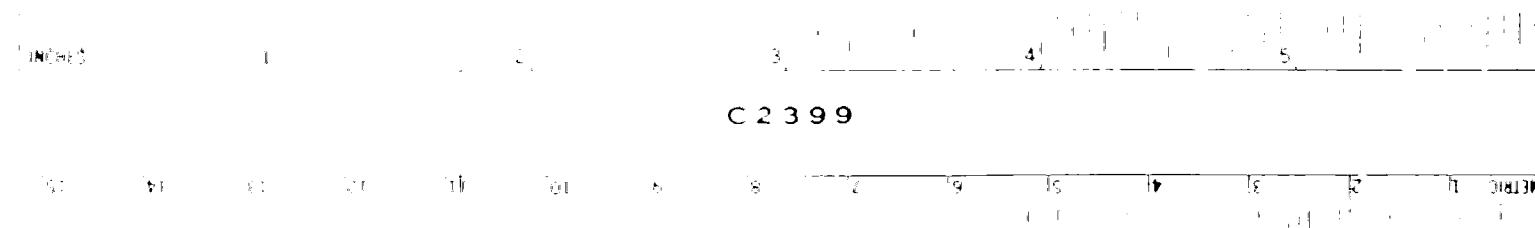
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

IMPRINT _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

CALL NO. _____

DATE MICROFILMED _____

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

**PHOTOED
AS BOUND**

Halberstamm Collection

2448 12

זהלצוב

סדר

עבודת המקדש

לקרבן אטיר ג' ט' תקון
חכמינו ז"ל

וסדר הפרש' הכתוב
בתור' עם סדר בשנה
והגמ' גם סדר התפלה

ועניינים יקרים עין לא
ראתה. אשר אלפ' וקפן
באמרים אחרים ונרני
מדברני גאלכדי לזכות
את סדנים. מהלך
אלוקים בר משה הלוי

הקדמה

לזכות את הרבים וכמנחת מצוה שאין לה עוסקים על כן אורתי
 נבחר הלני ולעמוק במנוה שאין לה עוסקים וכדי לזכות את הרבי
 כשכיל שפסד מופט כזה שיחשדוכי כמה שאין כילא אפסיד שבר
 חל לזכות בו את הרבי וכל מי שיריבני לכף זכו'מן השמים ידניוהו
 כף זכות וזכות שנעבוק בתורת הקרבנות בזכרון העבודה
 זכה לבנין כ"ה במהר בימיכו כחאמר המשורר עליו השלנו הטיבה
 ברנוך את בנין תבנה חומות ירושלים אז תחפזן זכאי נדק עולה
 כליל אז יעלו על מזבחך פרים אחי כן יהי רנון : כה מעתור הקסן
 אליקס נקרא ואקוב בלא"ח משה הלוי אל מק'ק ערלי

יצא יעקב מכאר שב' ע רנון בוראו ויבא יעקב שלם בתורת
 ה' תמימה לראותו באיבי בחלותה הלא המה סדר
 הקרבנות תמידיו כסדרן כאשר היו מאז מקדם ובהיות כי החסיד
 מהר"ר יעקב סג"ל חלקו אמרה נפשו להלך בארנות האיים אז ראה
 זנס ידע להכין לו צידה לדרך בהרפסת דברים הקדושים האו לאען
 היו לו לאלו דברים שאוכל אדם פירותיהן בעה"ז וכו' , ובכן כאשר
 הכירוהו לשעבר גדולי עולם ורכבי הדור ויתר מהמה נאין ומופת
 הזמן ר' מור"ג במהר"ר יואל כרו אב ב"ד דק"ק שלנו כי כל כוונתו
 לשם שמים וכל ימיו לא נהנה משום אדם אפילו באנכב
 קטנה כי אס לחס אבירים אביר יעקב אכל אישתם
 יושב אהלים , וזה וזכה את הרבים , בכך נזה עליו
 להריו ברבים על ידי הדפזה ולבקש על נפש
 החסיד שלו אשר משים נפשו בכפו להיות לו
 לעור מפיר לפיר עד כיוכא אל מחו
 חפנו בשלום כה דברי המדבר
 כנדקה ורב לתומיע

מנחם נחום בלא"ח מוהר"ר משה ר' פייוורש שלי"ט מקראקא

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ראה זה דבר הרש הוא כי כבר היה לעזרמדי

להיות כי החכם מהנר מנחם איזן ותקן סדר עבודת המקדש
ע"פ וסדר מסב' תמיד והשמיט כדר הפרשיות הכתוב
בתורה מקרבן התמיד של שחר ושל בין הערביים ושל מוסף שכן
וסדר לחם הפנים ואסתומם על המראה ההוא ואף כי חכמינו
הפוסקים חדשים גם יסנים כתבו לומר פרשיות הקרבנות וכפרס
החסי מהר' ר אברהם הלוי בספר עמק ברכה כתב ופירר אותם על
הסדר כבון לעבוד' התמיד ולא ראיתי שום אדם מתעורר להעלות
בכתב בעט ברזל ועופרת ולחברו לעבודת מקדש'כו' ואמרתני על
לכי מקום הניחו לי להתגדר בו ועת לעשות לה ושנסתי מתני חשק
ולא התמהמתי לזכות הרבים ולהפיק רנון חברים יראי אלהים רבו
ונכבדו אשר חילו פני להעלותו בדמם ולחבר האוהל להיותו אחת
ביחוד קב"ה ושכינתיה וזה החילוי בעזר נוריונונאי : איתא במדרש
רז"ל כשאמר אברהם אע"ה כמה אדע כי איהשנה דל באיון זכות
יזכו בני לידושת הארץ : אל הקב"ה קמה לי עגלה וכו' דל בזכות
הקרבנו' שיקריבו לפני אל' א-ע"ה תינח בזמן שבה קיים ויושבו
על ארמתינו בזמן שנתמסכן בעוכינו וכלים מעל הארץ מה תהא
גליהם אל' כבר תקנתי להם סדר הקרבנות כשיעסקו בהם מעלה
אחי עליהם כלא הקריבו לפני יח' שדל' זאת תורת העול כל העוסק
בתורת העול כלא הקריב עולה וכו' על כן ראוי לומר מקודם ברכת
התורה קודם שיאמר תורת הקרבנות ולמען אשר לא כחםכנות
תאכל בה לחם ותהיה עניות במקום זה ועשירות במקום אחר על
כנסדרתי כל סדר הבדכות על האדל ככהונ למען לא תחבר גלגלה
ואל יחשדנו שום אדם על שנכנסת למחיה שאינה שלי ליוהא
ולהתפארות כי השם יודע ועד שלא לכבודי ולא לכבוד בית אצתי
עשיתי ואמרק שראיתי כי כל הפוסקים בכלל הראשונים והאחרונים
בתנו לומר כנ"ל ואי' כי אין איש שיחזיק ויעורר להעלותם בכתב
ולזכות

אחבזי סעון ביהודה / סקים משכן נבירה / ואני תפ לתי לך יהוה עת
 רצון אלהיכם ברוב חסדך ענני באמת יסעך
 קראתיה בני הענני אל / הש אונך לי ששע אמרתי / אני
 כעדק איהו פניה אלשעה כחקיץ תפנות ה / אחת שאלתי
 מאי יהוה אותה אבקש / שתי כבית יהוה כל ימי חיי לחיות בנוקם
 יהוה וי בקר כמיכלו / ששחתי כאושרים לו בית יהוה נלד / רגלי
 עמך בפישור בסקהלים אבדו יהוה / אה צדיקים יורו לשעה יטב
 ישרים את פניה /

למנצה על הניחית לבני קרח מומרי / שח ידודת משכנותיה
 יהוה צבאות / נכספה גם בלתי נפשו לחצרות יתום
 לבו וכשרו ירננו אל אל ח / גם צפור פצאה בית ודרור קן לה אשר
 שמה תפדוחיה את סוכותיה יהוה צבאות סלבי ואלהי אשרי יושבי
 ביתך עוד יחללוגה סלה / אשרי אדם עזו לו כפ מסילות בלכס /
 עוברי כעסק הכבא מעין וסיתהו גם ברכות יעשה מורה / ירכו פחול
 אל חיל יראה אל אלהים כעיון / יהוה אלהים צבאות שפעה תפלתו
 האזינה אלהי יעקב סלה / מנינו ראה אלהים וחש פני ששחתי
 כי טוב ווס כחציר ה סאלף כחרתי הסתופף כבית אלהי מדור באהרי
 רשע / כי שש וסגן יורה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא יפגע טוב
 להולכים כסמים / יהוה צבאות אשרי אדם כושח כד /

תפלה לדוד הטה יהוה אזני ענני כי עני ואכליו עניי שפחה
 נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אמת אלהי הבורח
 אליה / תנני יהוה כי אליה אקרא כל היום / שח נפש עבדך כי
 ביה יהוה נפשו אלה / כי אמת יהוה טוב וסרתור / חסו לכל קוריה
 האזינה יהוה תפלתו והקשיבה בקול תחנונותי / פלס צרתי אקרנה
 עיני ענני / אין נפוח באלהים יהוה ואין כפעעיה / כל גיח אשר
 עשית יבאו וישתחוו לפני אדני ויכבדו לשמה / כי גדול אמת
 ועולם נפלאות אמת אלהים לכרה / הורני יהוה הרכה אחלף באמתך
 ויב

כתברם ל כאלהם לכה לא יתחיל כפסוק מהסודו ונומר כי
 אלו יאמי ברוב חסדך כו וכן משמע ג כ כס רח שכתב כסס היוהר
 פ"ט ותקנו רל"ג הסתמויות בחקם כנגד יצ פרנות שזרנו יוכי
 כהיכל כדאי כמס' שק' יועל תיקן מהר"ר אבינודור קרא י'נ פסוקים
 לאמרם בכואו לכה מי ראמונים כרגש פים בכל א' ואח' הסתמוואה
 (ויזן סדרן)

ברוב חסדיך אבא ביתך אשתחיה אל היכל קדשה ביראתך
 אשתחיה אל היכל קדשה ואזרח ארץ שפה על חסדך ועל
 אמתך בו הגדלת על כל שפה אמתך ואני אשתחיה ואב' עת
 זאכרכה לפני ידוה עושי
 וזכרעה זכרכה לפני יהוה עולמו
 למשנותיו נשתחיה לחדום רגליו רופפו יהוה אלהינו והשתחונו
 לחדום רגליו קבוש הוא רופפו יהוה אלהינו והשתחונו לחד קדשו
 כי קדוש יהוה אלהינו יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסו ארץ
 וישתחוו לפניו כל פשחות גוים כל הארץ וישתחוו לה ויוסרו
 ויסרו שפה סלה יבוש כל עובדי פסל המתהלכים באילנים
 חשתחונו כל אלהים אכלו וישתחוו כל רשעו ארץ לפניו וכרעו
 כל יודי עפר ונפשו לא חנה כל גוים אשר עליה יבאו וישתחוו
 לפניו ידני ויהי רצו לשפה חכו ליהוה כבוד ועזו חכו ליהוה כבוד
 עמו וישתחוו ויבואו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו
 וישתחוו אה תכון הכל כל תשמי' כוקר תשמי' קולו בוקר
 קולו יתפא' קרב ובוקר וצחריט אשתחיה ואקמה וישמע קול
 יהוה הקשיבה לקול שועי סלבי ואלחי בני אליה אתפלל
 טובו ואלהיו יעקב משנותיה ישראל

מת
 לכה

כה אמר יהוה כי הרחקתם כנוים וכי הפיצתם בארצו
 והיה להם לפקדש פעט בארצות אשר באו שם יהו
 אלהיהם

אתבתי

עבודת הבעש"ט א

מִחַי מֵצַד יִשׁוּעָתוֹ : מִתִּים יִדְדָה אֵל בְּרוּךְ
חִכְרוּ בְרוּךְ עוֹד עַד שֵׁם תְּהַלְתוּ :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּטָרֵם כֹּל יָבִיד

יִבְרָא : דַּעַת נַעֲשֶׂה בְּחַסְדוֹ כֹּל

אֲדוֹ מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא : וְאֶחָדוּ כִּי כְלֹת הַכֹּל

לְבְרוּיִי מְלֹךְ נִבְרָא : וְהוֹאֵהוּ וְהוֹאֵהוּ וְהוֹאֵהוּ

וְהוֹאֵהוּ וְהוֹאֵהוּ בְּחַסְדוֹ : וְהוֹאֵהוּ אֶתְךָ

וְאִיז שֶׁנִּי לְרַמְשִׁיל לֹד וְלִהְיֵהוּ וְלִהְיֵהוּ בְּלִי

רֵאסִית בְּלִי תְּבַלִּית וְלֹד הַעוֹד וְהַמְשִׁיחַ :

וְהוֹאֵהוּ אֶלֵי וְהוֹאֵהוּ אֶלֵי וְהוֹאֵהוּ אֶלֵי בְּעַת

צַרְתָּ : וְהוֹאֵהוּ נִסְיָ וּמְנוֹסֵי מִנְת כּוֹסֵי בִיזֵם

אֶסְרָא : בְּיָדוֹ אֶסְרָא רַחֵם בְּעַת אֵישׁוֹד

וְאֶסְרָא : וְעַם דְּהוֹי גְּדוּתִי אֲרִנִי לִי

וְעַת אֵישׁוֹד :

בְּרוּךְ אֱתָהּ : אֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קִרְשָׁנוּ בְּמַצוֹתָיו וְצוּנוּ עַל זְטִיזֵת יָדִים

אֱתָהּ : אֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יִצַר

אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה וּבְרָא בּוֹ נִסְכִּים

נִסְכִּים הַלְוִיִּם וְהַלְוִיִּם גְּלוּיִם וְיָדוּעַ לְמַנִּי נִסְכִּים

כְּבוֹד

יחז לבני ליראה את שפתי / אודה ויחזה אליו ככל לבני ואנכדת
שפה לעולם / כי חסדך גדול עלי וחצלת נפשי כשאלו תהתיה /
אלהים נדיב וקטן עלי ועדת ער יצים נקשו נפשי ולא שפוק לנגזם /
ואתה ארני מרחום וחנן ארץ אפים ורכ חסד ואמת / פנה אליו
וחנני פנה עוב לעבדך והושיע לבן אמהי / עשה עמי אות לטובה
ויראו שונאי ויבושו כי אתה יחזה עזרתני ונתפתני

יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואיז עת
אל מצאיתו : אהר ואיז יהוד ביהודו
בעלם וגם איז סוף לאחרותו : איז לודמות רגום
ואינו גום לא נעוד אליו קדשתו : קדמון
לכל דבר אשר נברא ראשון ואיז ראשית
לראשיתו : הנו ארון עולם לבל נוצר יורה
הדלתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו אל
אנשי סגליו ותפלתו : לא הם בישראל
במשח עזר נבוא ומביט את תמונתו : תורת
אמת נתן לעמו אל על יד נבואו נאמן ביתו :
לא יחלקת הא ולא ימיר דתו לעושים לאולתו
צומת וידע סתרינו מביט לסוף דבר במקדמתו
גימל לאיש חסד כמפעלו יתן לרשע רע
ברעשתי : ישלח לקץ מיז משיחנו לפדות

מחזי

אנחנו אשר צדק משה עמנו אל תסוד פנתנו ומד
ועמנו למען השכל בכל אשר תלך : לא ימוש
סוד התורה הזה בפיך והגית בו יומם ולילה
למען תשובה לעשות ככל התוכן בו ביום
אצדית את רכבי ואו תסביל : תלא צדקתו
ואפז א צדקו ותלת בו עמד דור אחרת בכל
אשר תלך : (פתוחים)

אשר האיש אשר לא תלך בעצת רשעים
ובדרך הטאים לא עמר ובמושב
לציום לא שבו : כי אם בתורת דור הסצור ובתורה
יהיה יומם ולילה ותהי בעלך שתול על פלגי מים
אשר פלוגית בעתו ועליו לא יכזב וכן אשר
יעשה וצדקת : (משנה)

אלך רבנים שאין להם שיעור הפאה והכלובים
והראיון וגמילות השרים ותלמוד תורה :
חלמה אלך רשעים שאינם אוכל מפירותיהם
בעולם הזה ותקחו סימנת לו
לעולם הבא : אי הן בטה אבותם וגמילות חסדים
השכמת בית המדרש שוות וערבית והכנסת

עבודת המקדש

בְּכֹדֶד שָׂאם יִפְתַּח אֶת־מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵינוּ
אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמֹד לְפָנֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה
וּמֵאָה חוֹלֵי כָל בְּשָׂר וּבְמִסְכֵּי לַעֲשׂוֹת :

בְּרוּךְ

אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק
בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ :

וְהַעֲדֵב

נָא אֱלֹהֵינוּ אֶת־דַּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְמִיֹּת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה
אֲנִיחֵנו וְצִאֲצֵאֵנוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ
יִזְדַּעַשְׂמֵךְ וְלֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׂמְחָה בְּרוּךְ אַתָּה
הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ

אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרַךְ
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנִתַּחַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתְךָ
בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרָה :

לא תורה קדושים

תִּלְדֵּךְ רִכִּיךָ בְּעַמְּךָ לֹא תַעֲמֹד עִלָּי
רַם רָעִיד אֲנִי : לֹא תִשְׁנֵא אֶת
אֲחִירֵךְ בְּלִבְבְּךָ הַזֹּכִיחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ : וְלֹא תִשָּׂא
עֲלֵיו חֶטְא : לֹא תִסּוּס וְלֹא תִטּוֹר אֶת בְּנֵי עַמְּךָ
וְאֶתְנִית לְרַעַךְ כַּמּוֹד אֲנִי : כְּנִוּוֹס יִסּוּעַ אֵל

דָּק

חֲדַשׁ וְאִמִּץ מְאֹד לְשִׂמּוֹךְ לַעֲשׂוֹת כְּכָל
אֲשֶׁר

עבודת המוסד ז

אמה	זוקה כמיוסם
אמה	רוקע הארץ על המים
אמה	שעשית לי בל צרכי
אמה	אשר הכיז מצערי גבר
אמה	אחד ישראל בנסאח
אמה	עוטר ישראל בתארה
אמה	הנותן ליעת פח
אמה	המעבור הכלי שנה מעיני התנומה

מקפעת

וידה רצה קלפניו אלתי ואלתי צביותי
 שתהלני בתורתה ורכשני מצמית
 וא תביאני לא לדי הטאדלא לדי עבדה ועוד ולא
 לדי נסיון ולא לדי בזיון ואל ישלוט בי יצר הרע
 ודבקני ביצר טוב ובמעשים טובים ובוה את צדתי
 להשתעבר לך ותנני חיים ובכל יום ליו דחסד
 ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראי ותגמדי הסוים
 טובים ברוך אתה אומל הסוים טובים לעמו
 ישראל

וידה רצה קלפניו ורכשני מצמית
 ותגמלני מעד פנים ומערת פנים

הסם בלא היו והכמים כמדי בוד תבתי וסמל
הסבל כי חוב מעשיהם אחוהים חיהם סמל
לסנדר ומותר האים כד תפסות אור כי תכל תכל ו
אבל צנחנו צמד בצו ברינו כמי אפיהם

אורכי שישב עליהם כיה אפיהם
הע יצחק יהוה ונסעם על גבי רמיהם עית
יעסב בנה במוד ומסבתה באהבה וחסד
ומשמחה ששמחה בו אהבה את שבו ישראל

ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה
למיכך אהנו חייבים להודות לך ולשבתך

אל סאוד וברית ללואם ולתתו שבת
והתורה לשפתי אשמנו מה טובה ליהנו ומת נעים
גוד לנו ומת אה ורשתנו אשרינו שאהנו
משכימים ומשכימים ערב ויוסר ואי מייים שקמים
בפל הם שמש ישראל א אלהינו א אור ברוחם
בבד מד כותהו לעול סודי

ואהבה את יי אהך כמל לבקתנו ופסוקי סמל מארך
ומתוד ברום סאוד אשר אנכי מצד במם על
לבני ושנתכם לבניך וברוא גם בשנתך בביתך וכלכרך
ברוך ובשכך וכליך וקסלית על ארץ אור לשטפות
בין אנכי וכתבתם על מזות ביתך וב אערך

ג עמוד ומסע

מחנה רע ומחנה רע ומשכנך רע ומפוע רע
ומפוע ומשדות מרת טעה ומפועל רען ששה בין
מן מרתובין שארין בין ברית:

אלל המטה דברים מסבירין את האדם על דעתו ועל דעת קונו
ומפיק עס לחיו כפקא וזכה לעבדי פלמיהו רחמים לכן ראוי לכל
בעל כעס להקפול פליקו ודין סדרן

אבא יחד אלהי ואלהי אבותי הצילני נאמן חגוים ומרוח
רעה ומרדרוקי ענוות ומכשפים ומיצ' הרע ומשאר
דברים גורמים להעבד את האדם על דעתו ועל דעת כבוד
קדושת קונו ותהיה חוזקת לבי לאחכתך ולדאחך כל הימים
ובכן יהי רצון לפניך ידור אלטינו ואלהי אבותינו שיג' ל' ויעו' לו
ולא ישו' לבבי מעבודתך ימ' וישמאל ואם תרעו' לי אתה ברצונך
ד' וישמאל לי מכל דרכי תכל דברי ויש' צערי וזונן' משוכי
ומחשבותי כ' שאוכל לעמוד ולשררה לפניך באמת אני וגרעי
זרע וזע' ושבתי בבית ידוד לאורך ימים

לעולם יהא אדם ירא שמרים בסתר ומודה על
באמת ורובך אמת כלבנו גשכפ' ואמר

רבך כל העולמים לא על צדקותי אנהנו
מפלים תהטותי לפניך כי על רחמיך
חיים ומה אנהנו מה חיינו מה חסרנו מה צדקנו
יהי פדנו מה ומה אנהנו מה נאמר לפניך א' רחמי
את אבותי מלא כל רגבותי בארץ לפניך ואני

עבודת המסדר

פתולו ומחולט והוא המחדש בכל יום תמיד מעש' בראשית

פרשת תפיא

וידבר ידו אל משה לאמר: וקטת מיד

נהיטת ובניו נהיטת להיטת ונהיטת

אותו בידאחל מוער ימיד המדבח ונמת שמה פתו

והחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם תחת רגליהם :

בבוטם אל אהל מוער והחצו פשו לא ימותו ש

בגשתם אד המדבח לשנת להקטיר אשה לדוד :

והחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה ידכם נש

עולם לו ולזרעו לדורותם :

פרשת תרומת הדין

וידבר ידו אל משה לאמר: צדאת אהרן

ואת בניו לאמר: זאת תורת העולה

הא העולה על מקדחה על המדבח מל הלילה עד

הבוקר ואש המדבח תישר ביו ויפלט תחת מידים

ומבנטי ברי לבש על בשרו והימים אהרן אהרן

האבל אש את העולה על המדבח וסמו אצל

המדבח :

עוונות ומקושים

אשר - הוא אשר שלח בניו לעולם אתה הוא
מטובות העולם אתה הוא בעולם
הוא יאמר הוא לעולם אתה קדש את שבת על
מקדשי שמרתי את שבת בעולם ובישועתך
היום מתפיה קרנו ויבד אתה מן מקדש את שבת
ברבים :

אחד - הוא אשר יאמר משמים ובראש
השמים העליונים אתה הוא
ראשון ואתה הוא אחרון ומכל עיר אין אלהים
קבו קדש מאד בעיני הארץ ויבדו ודקו כל
בני עולם פראת אלהים שבת בכל ממקבות
ותשג אפס עשית את השמים והארץ אתה
ואת כל אשר בהם וימי בכל מעשה ידך וקרונות
אבן וברזל וזהו מהו ויעשה אבן
עשית עשה עמך וזהו מעשה שבת במהל
שבת עליה ועל כל אשר יאמר שבת
ביתו ואתה אפס אפס ויעשה ויעשה ויעשה
אתכם לשמולתה בכל עמי הארץ בשבת את
שבתכם לעמכם אתם

ומה

פַּרְשַׁת הַתְּמִיד א

וְעַרְבִיִּים בְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּבְכֹסֶפֶת תַּעֲשֶׂה אֵשֶׁה יְדִיחַ
בַּיּוֹמָה לַיהוָה : א וְשֶׁהט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ
צִמְתָּה לְפָנַי יְהוָה : וְדָקוּ בְנֵי אֲהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת
רִמּוֹ עַל הַמִּדְבָּח סָבִיב :

פרשת מובח מקטורת ומעשה הקטורת

וְעִשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטֹרֶת קְטוֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ : אֵמָּה אֲרָבוּ וְאֵמָּה

הָהָבִי רְבוּעַ יִדְהָה וְאֵמָתִים הוֹמְתוּ מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו
וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זֶה־בְטָהוֹר אֶת־גָּזוֹ וְאֶת־סִירֹתָיו סָבִיב
וְאֶת־קַרְנֹתָיו וְעִשִׂיתָ לֹדֶד זֶה־בְסָבִיב : וְשִׁתִּי טְבֵּעוֹת
זֶה־בְּתַעֲשֶׂה לֹדֶד מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעוֹתָיו א
תַּעֲשֶׂה עַל שְׁנֵי צִדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים לְבָרִים לְשֹׂאֵת
אֹתוֹ בְּחֵמָה : וְעִשִׂיתָ אֶת הַבָּיִס עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ
אֹתָם זֶה־בְּ : וְנָתַתָּ אֹתוֹ לְפָנַי הַמְרוֹבֶת אֲשֶׁר עַל אֲרֹז
הָעֵדֻת לְפָנַי הַבְּשׂוּרָת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֹעֵד
לְדֹ שֹׂמֵת : וְהִסְטִיד עָלָיו אֲהֲרֹן קְטוֹרֶת סָמִים בְּבֹקֶר
בְּבֹקֶר בְּחֵטְבֵי אֶת הַנְּרוֹת יִסְיֶרְנָה : וּבְהָעֵלוֹת
אֲהֲרֹן אֶת הַנְּרוֹת בְּיַד הָעַרְבִיִּים יִסְיֶרְנָה קְטוֹרֶת
יִפְיֹר לְפָנַי יְהוָה לְדוֹרוֹתֵיכֶם : וְאִמְרָה יְהוָה אֵל מִשַּׁח

צ תשח תמיד

וזה אשר תעשה על תמונת כבשים בני שנה

שנים ליום תמיד : את הכבש האחד

תעשה בבוקר את הכבש השני תעשה בין הערבים

ועשהו סולת בלא בשמן בתית רבע חוד ותסד

תעשהו בין הערבים בין לבבש האחר : ואת הכבש השני

תעשהו בין הערבים במנותת הבוקר ובנסכה תעשה

להגדלה נחוח אשה ליהודי : עולת תמיד

ליהודיכם פחה אוהל מועד למני יהודי אשר

אצדע לכם שמה לרוב אליד שם :

וזהו אל משה לאמר : צו את בני

ישראל האמרת אליהם את קרבני

דהמי לאשי יהו נחוחי תעמדו להקריב לי

בבוקרו : האמרת להם זה האשה אשר תסריבו

ליתו כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עולה

תמיד : את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש

השני תעשה בין הערבים : ועשירית האפה סולת

למנותה בלול בשמן בתית רביעית חוד : עולת

תמיד תעשהו ביהודי ליהו נחוח אשה ליהודי :

ותסכו רביעית חוד לכבש האחד בעורש השני

בסד עבד ליהודי : ואת הכבש השני תעשה בין

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
טז

5

אחל מצעור יאכלוהו : לא תאמנה חמץ חלית
נתתי אתה מאשי קודש קודשים הוא בהטאת
ובאשם : כל זכר בבני אהרן יאכלנה חס עולם
לרודותיכם מאשי ירודי כל אשר יגע בהם יקדש :
דבן העלמים יא רצק שלעך שיתאזח השוב ומהזז ומקבל
ולפניך כאלהקרבת מצפה אסכה (זמן אומרים וז' רבשפת
דום טוב)

פרשת מעשה מחבת זקרא כדח' חביתן

ידבר ירוד אל משה ואמר : זה מדבן אהרן
ובני אשר ימריבו לירודי כיום המשיח
אותו עשירית האמה סודת מנחה תמיד מתציתת
בבוקר ומתציתת בערב : על מנחת צמח העשה
מרכבת תביאנה תפיני מנחת פתים תקרית הית
ניתוח לירוד : ותבהג המשיח תהתיה מנחיה יקדש
אתה חס עולם לירוד כליל הקטה : וכל מנחת
כהן כליל תקום לאתאכל

וערבה לירוד מנחת יחיה וקדש יקדש
על סוכות סוד מתנות :

של כלן סוד ספדה פלמי מציעת ומקוים ככתובים כעוד
ואכלן ואילך סוד פכודת הקוד על פי סוד ספנים ומלמוד
אביו

פירשת מזבח הטטות

קח לך סמים נטה ושהלת והלבנה סמים ולבונה
אחבר בבריהוה : ועשית אותה קטורת דוקח
מעשה דוקח ממולח טהור קודש : ושהקת ממנה
דוקח ונתת ממנה לפני הערת באהל מועד אשר
אועד לך שמה קודש קדשים תהיה לכם והקטורת
אשר תעשה במתכונתה לא תעשו לכם קודש תהיה
לך ליוזת :

ברכת כהנים

ידבר ידבר אל משה לאמר : דבר אל אחיך
ואל בניו לאמר : כה תברכו את בני
ישראל אמוז להם : יברכך יהוה וישמרה : יאר יהוה
פניו אליה ויחנך : וישא ידו פניו אליה וישם לה
שלום : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם
ברשת המנחה :

דחת

תורת המנחה תקרב אותה בני אהרן
לפני יהוה אל פני המזבח : והרים
ממנו קמח ומשמן ומשמן ואת כל
הדם ונת אשר על המזבח והקטיל המזבח ריח
ניחוח ונת על הדת : ותנחת ממנה חמץ
והיה ופניו המזבח ופניו קודש קדוש

תמיד על שדה

זכר

וכן היתה עבודת בתמיד בכות אלהינו לפני עלות השחר
 כהגליות אב שבמקדש פשוט בננו תול ירדו וטבלו עליו
 ונסתפנו ולכשו בגדי כהונה פסוץ לעלות השחר בא המפנית
 והם עלוהם והם פרחו לו אמר להם באו והפיוסו מי תורם ארץ
 המזבח הפיסו וכה מי שזכה קרא הכרוז עשרו כספים לעבודת
 ולויים לרוכז ישראל לפעמי' מי שזכה לתרום את המזבח קרא
 ירדו ורגלו' נטל סהרם הכסף ועלה לראש המזבח פנה במחלים
 אילך נאילך וחסה מן המאבלות הפנימיות וירד הגיע לרצפה הפני
 פניו לצפון הלב למזרח הכניס בעטר אמות צבר המחלים על הרצפה
 רחוק מן הכבש שלשה טבחים ראו אמרו שירה רצו סחר וקחשו
 ידיהם ורגליהם נטלו המגריפות והצינורות ועלו לראש המזבח וכל
 מאיבריהם והעדרים שלא נמאכלו כל חלולה סונקין אותן לצד
 המזבח החלו מעלין באמר על גבי המזבח החלו מעלין גורין לסדר
 הערכה מי שתרם המזבח סדר מערכת גדולה ופצרה מערכת
 שניה ושני גורי עצים על מערכת גדולה ופחזירים מאברים
 והפדרים שלא נמאכלו למערכת הציתו שתי מערכות כאש וירדו
 ובאו ללשכת הגזית אמר להם הממונה באו והפיוסו מי שחש
 מי גורק מי פדען מזבח הפנימי מי פדען המזבח מי מעלה אברים
 לכבש הפיסו וכה מי שזכה הגיע זמן השחיטה אמר להם צאו
 והביאו לי טיה מלשכת המלאים הביאו ונכנסו ללשכת הכליפת
 הוציאו מסים משעים ושלחה כלי כסף וכלי זהב והשקו את המזבח
 פים ובקרוהו לאור האבוקות מי שזכה במסיה מושכו לבית
 המטבחים ומי שזכה באברים הולכים אמרו מי שזכה בדישון מזבח
 הפנימי ובדישון המזבח היו מקרימין לפניו וארבע גלים צידם
 השני גזוז ושתי פאתות בא לו לפעמי' הצטניו ופתחו ונכנס
 להם ופתח להיכל ופתח ביהיכל עד שער הגדול ופתחו זמי
 שזכה בדישון מזבח הפנימי נכנס ועניו בידו הגיע למזבח הגזית
 לפניו

לפניו

סדר המערכה לאמיד סל שחר

אבדי

זוה מסדר סדר מערכה משמא דגמרא ואלויבא
 דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה שנייה
 של קטורת ומערכה שנייה של קטורת קודמת לסידור שני
 גזרי עצים וסידור שני גזרי עצים קודם לדישון מנבח הפנימי
 ודישון מנבח הפנימי קודם להטבת המשגרות והטבת המש
 נרות קודם לרם התמיד ורם התמיד קודם להטבת שתי
 נרות והטבת שתי נרות קודם לקטורת וקטורת קודם
 לאברים ואברים למנחה ומנחה לחבתין וחבתין לנסכין
 ונסכין לטושפין ומספין לבזיכין ובזיכין לתמיד של בין
 הערביים שנאמר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי
 השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולם

וזו הסדר ממיר מהרר מנכס

פירוש

מקדמי ארץ אתה יי אחד ובששת ימים כל
 העולמים מתחלת והשלמת מחנות מלאכים
 לגהולתך בראת ומאורות עשית בשמים קבעת נפשית
 ועוף ודגים ובהמה עשית ופירות ודשאים מן האדמה הצמתת
 חיים ותמר עפכל וחיים עשית ומרם עשית שלחן למנו
 ערכת מאחר לכל אדם בצלם אלהים לעבדך יצרת חמשילתו
 כמעשה יריך ותחת רגליו כל שתת מצאצאיו באברהם בחדת
 ומבני עקדו את יעקב ארזבת מתוך בני ישראל לשרת לך
 הלוים לקחת אהרן וחרעו לבהן לך קרשת מכל הארצות ציון
 למושב לך אהית ובבית קדשך והפארתך שמך שכנת
 ולשמור משמרת כתנים ולויים יומם ולילה לא ישבותו ושם
 יעשו לפניך זבח ומנחה באשד אמרת ובגן זה רצון מלפניך יי
 אלהינו שתבנה בית המקדש במזרה בימינו ושם נעשה
 לפניך את קרבנות חובותינו בכל יום ונקריב קרבן דתמיד

שיבבר בעיניו ובגן

עבודת המצות למען של שחר

לדבר כשור נכנסו מי שזכה במחמה צבר את הנחלים על גבי המצות
ורדדו כל לי המחמה והשתחיה ויצא מי שזכה בקטורת גל
הבזבז ונתן הכף לאחובו נתפור לתוכו נובולו כחפניו והשתחוח
ויצא אפר לו הממונה הקטר הקטור והשתחוח ויצא נכנס בקר
גדול והשתחוח ויצא נכנסו אחיו הכתנים השתחוו ויצאו באו
ועמדו על מעלות האולם רעלה מי שזכה האכרים מן הנכנס למופת
רצה כחן גדול להקטיר עלה בככש חוסימו לו האוכרים נספד עליהם
הרכן ואם הצה הוא סופד ואחרים זורקין החלו אלו שער מעלה
האולם וזכרכין ברכת פהגים ואזפרים את השם ככתבו וזוהתם
גשואות על גבי ראשיהם וכחן גדול אין מנחה ידיו למעלה מן הציוץ
הקטיר עשרון סולת מנחה כלילה כשמן והקטור האכיתין נתנו
לו יין לנסך הסנן עומד על הקרן הסודרין כוור ושני כהנים
עומדים על השלחן החלבים ושתי הצוצלות ביהם תקעו והריעו
ותקעו כאו ועמדו אצל הממונה על הצלצל אמד מימינו ואחם
משאלו שחה לנסך הניף הסנן במידרון הקישות בצלצל
ותקעו אלו כהצוצרות ונגנו אלו כנבלים וכנזרות ודברו חלויים
בשיר הניעו לפרק תקעו הכתנים והשתחוח העם על כל פרק
תקיעה ועל כל תקיעה השתחווה אשרי העם שפכה לו אשרי העם
שיהיה אלהיו מנחת דברים על אלהינו תערב גאו באין שי
פובתותינו תכון אפלתינו קטורתינו ונשלמה פרים לפנינו

פזמון להמחבר

מחקו דודי ברח אל ההרים ארחולא הציץ ממורה לבא ננו
יה ישיב שכינתו אל מעונו
נושרה שמוני שמש שופתני מלכי הוציאני מאפרנו ירה
ישיב שכינתו אל מעונו
חלת אחבה אני באשישות סמכוני דודי הראני את חנן
יה ישיב שכינתו אל מעונו ד א השי

סדר עבודת משה תלמיד של שח

לפניו ויהי חובן מדין הסגנה תורתן לחובו ובהחזנה פד א
השאר לאוכו והנהו ויצא מי שזכה בדין המורה נכנס ובין בידו
הוא יעמר על חובן שלמי המורה שבה שלש פללות אם מצא שח
בדוח המורה חזות דולקום פניחן ומדין את השאר ואם מצא שח
החטין ופדליקין ואחר כך מדין את השאר ומניח את החוב על
שעיה שנייה ויצא עקרו את המלה שחטו השוחט בצפון וקבל
שקבל ארץ דמיו בבלי שרת בצפון וכא לולקין פורחית צפונת
זכמן פורחית אפורה ועתה בא לל לקרן מערבית הרומית ונתן מערכת
הזכמה שיעדי חלם היה שופר אל יסוד דלומי הפסיטו את החסיל
דנריותו וחלה כל אחו מה שזכה בו על חכשו ופלוחום וירדו
זכמן ללשכה הנהו אמר להם הממונה בלכו ברכה אחת החלו
שדרי אפיקו עולם ועלום הדברות שפע וזחה אם שפוע ואמר
הדרכו את חכם שלש ברכות אמר ויצוי ועלולה וברכת בהניג
אמר להם חכמים לעשותו באו וחמימו המישו וכה מי שזכה נכנס
מי שישן גומה חלוא תשל חטיו השמחה ויצא נכנס מדין
המורה ושטיב שתי הנרות ונטל חבון על פלח שנייה והשתחוה
מצא מי שזכה במסורת נטל בוג מלא ונבוש קמורת ואחר עשר
מפנס חיו בה ואלו חן וצרי וחיפורין והחלבנה והלבונה
ששקל שבוים שכנים מנה מיר וקציעה ושיבולת נדר וכרבוים
ששקל שישו עשר מנה הקושט שנים עשר וקילומה שלשה
וקפון אשתי בודית כרשימא השעה ככין וין קפריסין פ
סאין אליה קפון חלוא ואם לא מצא וין קפריסין פכיא חמר
דיון קפון קפון חלוא חכמ פלח עשין כל שהוא רבי נתן
הנבילימית אמרם הירדן כל שהוא נתנו כחוד רבן אמלו בירו
מי שזכה במסורת פלח ועתה לדאש המוכה וזחה מבחלי פלח כה
שעיה ירד ריעין לחוד מוחה של זכבת פלו וחלכולהם חזיעו בין
המלים ולשוכה שפעו את קולם ודצו כהנים לחשאחות וליושב

כשעת הדחק יכול אדם להתחיל מן וכך היתה עבודת התמיד
וכו' פד אשוישעם סככה לו ודו

למנחה

למנחה כוסל ידיו ואלומ' מראש מקדמי ארץ וכו' פד אסה כות פחות
ליו וזה לשי הסדר אשר סדר אר' המחכר אל כמהדר' תבויב

ובכז

ובז חיתה עבודת תמיד של בין הערביים בבית אלהינו
בשמונה שעות ופחציה הכיאו בכש תמים כז שגמו
ובקדוהו ועקדוהו שחטו השוחט בצמון וקכל הפקל את דפו בכשי
שרת בצמון ובה לו לקרן מזרחית צפנית ונתן פדחה צפונה ועוד
כא לו לקרן מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה שיירו מבם היה
שופץ אל יסוד דרומי חפשיטו התמיד ונתחווהו והעלה כל אחד
במה שזכה פו לבכש ומלחום וידרו ערכו שני כתיים שני גזרי
עצום על האש העלה פו שזכה האכרים מן חנכש לתוכה אם רצה
כה גדול להקטיר עלח בככש מושיטו לו האפרים ומפץ עליהן
זרקן ואם רצה הוא סופץ ואחרים זרקין בא חרטים וחמישים
לקטורת וכה פו שזכה וזכה כהן אחד במחתם פו שזכה בקטורת
נטל בוז מלא וגדוש קטורת ואחר עשר סמים היו בה ואלו הן
הצרני והציפורן וחלבנה וחלבנה משקל שבעים שבעים פנה
מור וקציעה ושיבולת נדה וברכום משקל ששה עשר ששה
עשר פנה הקושש שנים עשר וקילופה שלשה וקינמון תשע
בורים ברשינא תשע קבין יין קמריסין פאין תלתא וקבין תלתא
ואם אין לו יין קמריסין פכיא חמר חזיר עתיק מלח פחומים דובע
קמב מעלה עשן כל שמו רבי נתן בבבליא אר אף נפת חזירן כל
שמו נתנו בתוך הכף ונטלו ביה פו שזכה במחתם נטל מותם

עבודת המקדש לתמיד של שנה

השיר

שחלים היו אומרים בבית המקדש ביום הראשון
 היו אומרים לדך מזמור ליהוה תארץ ומלואה תכל
 ויחשבי כה (חחילים כפר) מיום השני היו אומרים שיד מזמור
 לבני קרח גדול ויזמחלל מאוד בעיר אלהינו הר קדשו (מת)
 בשלישי היו אומרים מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקר
 אלהים ישפט (פב) ברביעי היו אומרים אל נקטוח יתה אל
 נקטוח ופיע (צר) בחמישי היו אומרים למנצח על הגיתית
 לאסף הרנינו לאלהים עינו הריעו לאלהי יעקב (פא) בששי
 היו אומרים יתה מלך גאות לבש לבש יתה עוהתאוד אף
 חכך תכל כל תמוש (צג) בשבת היו אומרים מזמור שיר
 ליום חשבת טוב לחדות ליתת ולומר לשמך עליך (צב)

רבין

כל העולמים אתה צויתנו להקריב לפניך קרבן התמיד
 כפועדו ולהקטיר לפניך קטורת חסמים ככל יום
 ולהיות נהנים בעבודתם ולוים ברוכנם וישראל במעמדם ועמה
 בעונותינו חרב המקדש וכשל התמיד זאין אנו יבילין לעשות
 חובותינו לפניך ואתה אפרת ונשלמה פנים שפתינו לכן יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיה שפחותינו חשוב
 ופקודל לפניך כלו הקרבנך קרבן תמיד כפועדו ועמדנו על מעמדו
 וכל ילדו הקטורנו קטורת חסמים ודברו הלויים בשיר ותרצונו
 ותתחול לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו את כל פשעינו ותמנע
 מנפם מן החליה ואל תשים עלינו טום נצק וכל מחלה ותשלח
 רפואה שלימה לחולי עמך ותאמר די לצרותינו ותצילנו מכל
 פידענות המתרשום לבא לעולם ותמלא כל משאלותינו לטוב
 למען שמך ונאמר וישחש אותו על ירך המנצח צפונם לפני יהוה
 וירמו בני אחרן הנהנים את כמו על המנצח סביב ונאמר ווארת
 תמורה לעולה למנחת ורחמנות ולחשם ולמילואים ולנחת השלמים

ושעתי

מאחריה שכנו הקדש היום לשבו וחבלים דג וריס צבי לכל
 הארצות הזה / וככן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתעלינו בלילה לארצנו ותבנה בית הקדש במהרה כיומנו ושת
 נעבדך ליי שולם וכשנים קדמוניות ונקריב לפניך תמיד בסדרך
 נמוספין פהלכתן את מוסף ויום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך במן
 שנתכת עלינו כחורתך / וכיום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
 ושני עשרונים סולת מנחה בלילה בשמן ונספו / עולת שבת
 בשבתו על עולת התמיד ונפכה /

וככן וכך חיתה עבדת מוסף שבת בבית אלהינו / כשש שעור
 הביאו שני כבשים בני שנה תמימים חשקים וברקום ועקדום שחמם
 השוחט בצפון וקבל המקבל את דמו בכלי שרת בצפון ובה לו לקרן
 מזרחה צפונה ונתן מזרחה צפונה ועוד בא לו לקרן מערבית דכניסת
 זרמן מערבה הרופת / שיירי הדם היה שופך על יסוד דרום
 השיטום ונתחום והעלה כל אחד מה שוכה בו לגבש ושלחום נרדן
 וכנס כהן גדול והשתחוה ויצא נכנסו אחיהם הנגם השתחוה ויצא
 באו ועמדו על מעלות האולם העלה מי שוכה האברים מן הנבש
 לשוכה אם רצה כהן גדול לרקטיר עלה בכבש חושיו לו סאבדים
 ומפך עליהן וזרקן ואם רצה הוא כומף ואמרים זרסין החלו אלו
 שעל מעלות האולם ומכרכין את העם ברכת כתנים הקמור שני
 עשרונים סולת למנחה בלילה בשמן /

סדר מערכת לחם חמנים

העולמים אחת צית לאבותינו לערוך לפניך כפקדש
 ערך לחם חמנים ככרית כחורתך ולקחת סולת ואפית
 אנה שתים עשרה חלות שני עשרונים יהיה החלה האחת / ושפת
 אותם שאים מערכות שש תפערכת על השלחן השחור לפני יי
 ונתת

המן

נכנסו ויעלו לראש המזבח ויהיה שם עליהם שנייה יחד ועיקר
 לתוך פתחה של זה ונשלה בידו תלכו לחם הניעו בין האולם
 ולמנוחה נשל אחת את המזריפה חרקה בין האולם למנוחה שמעו
 את קולו רצו ובאו בהניג להשתחוות וליום לדבר בשיר נכנסו מי
 שזכה במחמה צבר הנחלים על נכס המנוחה ורדו בשגלי השחתה
 והשתחוה ויצא מי שזכה בקטורת נשל הכוץ ונתן הפך לאהבו ואם
 נפגור לתוכו אהבו נותנו לו בחפניו והשתחוה ויצא אמר לו
 ממנונה הקטר הקטיר הקטורת והשתחוה ויצא נכנס כהן גדול
 השתחוה ויצא נכנסו אחיו הפהנים השתחוה ויצאו הקטיר עשרון
 סולת מנחה בלילה בשמן והקטיר החביתין נתנו לו ויין לנסך הסגן
 עובר על הקרן והסודרין ביהו ושני כהנים עומדים על שלחן
 חלבים ושתי חצוצרות בידם תקעו והריעו ותקעו בארבעה אצל
 במנוחה על הצלצל אחד מימינו ואחד משמאלו שחה לנסך הניח
 הסגן במנוחה וקייש זה בצלצל ותקעו אלו בחצוצרות ונגנו אלו
 בלויים בשיר הניעו לפרק תקעו הכהנים
 השתחוה העם על גבי הר הקועה ועל כד תקיעה השתחויה נכנס
 פרטן המנורה העלה בידותיה והשתחוה ויצא אשרי העם שככה
 לו אשרי העם שישו אלהיו

קרבן מוסכת שבת

בשבת אחר סדר עבוד תמיד של שחר קודם מיתפלל מוסף ואח"כ

אשרי לה יאמר לה ושת דמות מלכותה

ארץ בראת נבוא דוק המצאת וישו שרין חיל סוחר ושירי
 בבוהק לעפתם משה נצטוינו סלה עבודתך פרים צאן
 קרבנו רחמת שכחתי מן מדינה נאלם צחצוח פשעם בפרת
 אכל לרוץ צרנו קלקלנו וישר אשכנזי בתהך רוב ברכת יחום

כאח"כ זה

סדר הנהגת האדם קודם התפלה

(אין זה לקום כיוצא שכתב) כתב החסיד מוהר"ר אברהם
 מפעמיים פנ"ל אל כבוד פמק ברכה ואל וזה הדרך הישר שיבדור לו
 האדם אם הוא משכים קודם אור הבוקר ועדיין לא הניח זמנ'א
 בתפלה או יברך מיד ברכת עכ"ל בצינוף בלא ברכות שחרית עד
 התמיד (מלבד ברכת אשר נתן לשכוי בינה) וזהו טוב יותר
 שיברך ברכות שחרית כולם זו אחר זו ומיד אחר קומו מחמתו
 מלהמתין עד אור הבוקר , כדי שלא להזדמיק כל כך אלנו הברכות
 מוזן פנינו וכו' עיין שם :

וכמהות יש נוהגין שמיבר מוהר"ר יעקב פנ"ל בן החסיד הכל
 (כתב) ואחר כך יאמר קצת תחיבות ובקשות ופ' העקידה ופ' שמן
 אי הדברות ופ' הקרבנות ופ' שת מוכח מקטר קטורת ופ' אבי קטורת
 ופ' שויתן כ"כ באור' חיים וכפ"ע , וכך כתב מוהר"א הנ"ל בכפ"ע מק
 ברכה (ואמר עוד מצאתי כתוב בשם ספר הזהר אין יש לך דבר
 שמבטל המת מבני אדם כמו קרבן דעקידת ינחק ומפלת לשרא
 לזכור בכל חס שתנין עליהם מפגעים רעים והקול יוצא כפת היא
 אל תעש לו טאומה עד כאן) וכוונתו בפרשת העקידה כתב
 הרשב"ל שיכוין להזכיר זכות אבות לפני ה' יגב להכניע יצחק
 לפניו ולמסור בפשו על קידוש שמו ותברך כמו שמצ' ינחק בפשו)
 (וברשת המן שיאמין שכל שזונתיו באין לו בהשגחה) (וכפ'א
 הדברות לזכור מעמד הר סיני ופתחוק אשונתו בכך) וזה יחיש
 הככשת גוף שמו ונפש , לפניו ית' והוא תכלית המבוקש מהאדם
 וחלק אלוה מפילמו ולא יאמר פרשיות הנ"ל בסדר הכתובים בסדר
 מעמדות רק בסדר הזה פרשת עקידה פרשת המן ועשרת הדברות
 המעט תדרשנו חסם ותטעום בופת נופים (ושם לומר
 אחר פרשת העקידה משה זה והוא כתוב במוסף של ראש השנה)

ואלה אבותינו וברינו בזכרונ' טוב לפני' ופקדינו
 בנקודת יצוה ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו

סדר מערכת לחם הפנים

והיה על המערכת לבונה ובה והיתה לחם לאברה אשה לוחם
סחם חשבת ביום חשבת יערמנו לפני הוח תמיד פארית בני ישראל
פליטת עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדושה קודש
קדשים הוא לו מאשי יהיה תק עולם

וכן כד היתה עוברתו כשכע שעומ נותנים לחם הפנים לפני ט
על שלחן הזה שבהיכל ומוציאין את של שבועה שעכרת
פועד נכנסו ארבעה כהנים שנים בידם שתי מערכות של לחם מצה
בית כל אחד שש הלוח כל אחת של שני עשרונים סולת המערכת
האחת ושנים בידם שני בויבין וכן שני קומציו לבונה זבה
הרבעה פקדימין לפניהם שנים ליטול שתי מערכות ושתיים
ליטול שתי בויבין הגיעו לשלחן משכו אלו והניחו אלו וטפחו
של זה בתוך טפחו של זה ויצאו נתנו לחם על שלחן הזה
שבהיכל נתנו מלח על שני בויכי הלבונה והקשירום גרמנו לו יין
לנסך הסגן קומה על הקרן והמאריך ביה ושני כהנים עומדים על
שלחן החלבים ושתי הצוצרות בידם תקעו והריעו ותקעו באו
ועצמו אצל המפינה על הצלצל אחה מימינו ואחה משמאלו שחה
לנסך תניף הטגן מסודרין הקיש זה בצלצל ותקעו אלו בחצוצרות
וזמנו אלו בגבלים וכנורות והברו הלויים בשיר הגיעו לפרק תקעו
הכהנים והשתחוה העם על כל פרק בקיעה ועל כל מקיעה השתחוה
הלכו את הלחם מן השפלות הנסכים שבירושלים בשל בהן גדול
מתצית החלות שנאמר והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קודש
קדשים קדושה הוללו מאשי ימות תק עולם אשרי העם
שבתה לו אשרי העם שיחם אלמח

אל אלקינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת
 לאברהם אבינו בהר המעלה ותר את לפניך עתה ואתה א
 את יצחק בנו על גבי ההמונה וכבש דתמינו לעשתי בצונד
 בלבב שים פן יכבשו דתמיד את כעסך מעלינו ומעל כל עמך
 צית ישראל ונולו דתמיד על מרותיך ותתתנו עמנו במדת
 החסד והרחמים וכי צונד הגדול ישוב והרן אפך כעמך ומעריך
 וצנא לתך וקיים למה אלהינו מה שהכמתנו על ידי משה
 עבדך ונכרתו את בריתי עקב ואף את בריתי יצחק ואף את
 בריתי אברהם אבינו והו' ארץ אוכור ועודנו אלה ישענו על
 שם דבדו שמך להכניע את ערפינו ולנוף את יצרנו הרע
 להשד' אעבר לדולשור' את כל רצונך באהבה וכי ד' א
 ולעמך בלבב שלם כל ימינו לעולם) ע"כ

אהר ברשת המן יאמר זאת התפלה

אמת . א' לכדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ
 וכל אשר עליה מים וכל אשר בהם ואתה מחיה את
 כלם ואתה הוצאתם נסים ונפלאות גדולות תמיד עמך
 ואתנו גם במדבר והמארת להם להם מן השמים ואתנו
 מארץ מצרים ואתנו מים וגם נחת להם כל צרכיהם שמתוך
 לב צלתה מעליהם בגברת חסד הרב' ובחסדיך העצומים תינינו
 ואמרנו ותכלבלבינו ותכפיק כל צרכינו וצרכי עמך בית
 ישראל תתנו כמלוי ובריות בלוי טורה ועמל גדול מהתת
 ידך ולא מתחת ידו בשוררם)

א' ר' עקיבא כל החיות בנס' המן ככל יום שיחמר מונו וחמי ערב
 (והוק' אמתים חקרא ואחד תרנוס)
 ויכוין כפ' אחר בחי' חלו' דכרות לקבל עליו עול חלכותו ועול מצותו
 יכוין כפ' גדול אה' ה' כפ' מרכב על עמנו עולה להק' חמת' כסו
 ע' חק' חמת טהם כ' דליות הכאמר' צרתי גרן קב חכמי לר' א
 כה' חמת ויכוין (ועל ת' יב' מצות כל' י' כ' דכרות
 ע' חתור במלאכת שמי' פו' ד' בע' ז' א' ד' ארץ שלום